

PRENUMERATA.

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Na odosłanie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranna.

ROK SZEŚCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmują także Biuro Rajchmana i Frenclera ul. Senatorska 26.

— Jutro, jako w trzeci dzień tygodniowego odpustu ku uczczeniu uroczystości Przemienienia Pańskiego, w kościele N. Marii Panny na Nowem-Mieście, o godz. 9-jej zrana, odprawiona będzie uroczysta wotywa.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-jej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim) przed ołtarzem N. Marii Panny Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Jak wiadomo, wystosowały obydwa polskie Koła peselskie w Berlinie, tak z parlamentu niemieckiego, jak z sejmiku pruskiego, w swoim czasie adres do cesarza Fryderyka III go. Treść adresu, jako też odpowiedź na niego, były w Kurjerze wiernie podane, znano je wszelako nawet w Poznaniu tylko z posłuchu. Ostatecznie ubiegła Nordd. allg. Zeitung prezydent Koła polskiego i ogłosiła tekst odpowiedzi, danej w imieniu cesarza Fryderyka przez ministerjum stanu, a właściwie przez samego ks. Bismarcka. Prasa poznańska domagała się ogłoszenia tekstu samego adresu i ostatecznie zdecydował się ogłosić go prezes Koła polskiego w sejmie pruskim, poseł Zakrzewski. Adres ten opiewa:

„Najjaśniejszy, Najpotężniejszy Cesarzu i Królu! Najmilszy Cesarzu, Królu i Pani! Gdy wiadomość o zgonie s. p. Ojca Waszej Cesarzowej i Królewskiej Mości, sławą okrytego Cesarza i Króla, o objęciu wśród tak ciężkiego dopuszczenia bożego tronu przez W. Ces. Kr. Mość poruszyła serca wszystkich poddanych—wtenczas złożyli u stóp tronu i wierni poddani polskiej narodowości w adresach parlamentu oraz obu izb monarchji pruskiej wyrazy wiernopoddanych swych uczuć.

Jeżeli podpisani ośmielają się jeszcze dzisiaj ponownie dać wyraz tym samym uczuciom i zbliżyć się jeszcze osobno do tronu W. Ces. Kr. Mości, to dzieje się to z tego powodu, ażeby z serca, radością wzruszonego, wolno im było wypowiedzieć, jak wdzięczny i błogi odgłos słowa królewskie, zapewniające, iż „wszyscy poddani są sercu W. Ces. Kr. Mości równo bliscy”, znalazły w wiernych W. C. Kr. Mości poddanych polskiej narodowości.

Niechaj nam zarazem będzie wolno widzieć w najlaskawszym pobycie Jej Cesarzowej i Królewskiej Mości, Najmilszej naszej Cesarzowej i Królowej, wśród tylokrotnie ciężko doświadczonej dzielnicy, stwierdzenie zaufania, jakie wszystkim swoim poddanym W. C. K. Mość wspaniałomyślnie wyraził raczyliście.

Różni pochodzeniem i językiem, łączymy się wszyscy z przyrzeczeniem niezłomnej wierności, wdzięcznego oddania się dla W. C. K. Mości i dla całego cesarskiego i królewskiego Domu, oraz w gorącej modlitwie, izby Wszechmoeny raczył W. C. K. Mość otaczać i bronić Swą potężną opieką i raczył Mu użyć długiego i błogosławionego panowania. W. C. K. Mości najwierniejsi itd.” (następują podpisy).

Odpowiedź na adres ten brzmiała, jak następuje: „Jego Cesarska i Królewska Mość, Cesarz i Król, raczył najmiłosiwiej przesłać swojemu ministerjum stanu wystosowany przez JW. Pana i towarzyszy w d. 4-ym b. m. adres uległości i rozkazał na adres ten w Jego imieniu odpowiedzieć.

Ministerjum stanu spełnia przeto udzielone sobie zlecenie, zapewniając, iż J. C. K. Mość nigdy nie wątpił o wierności, jaką prusacy polskiego pochodzenia wyróżniają się wobec tronu i państwa. J. C. K. Mość doznał jednakowoż wielkiej radości, znalazłszy w adresie z d. 4-go b. m. wyrażone te same uczucia, jakimi przejęta była każdego czasu większa część Jego poddanych, mówiących po polsku. J. C. K. Mość spodziewa się zatem, iż panowie, podpisani na adresie, stwierdzą szczerze przywiązanie swoje do tronu i wdzięczność za dobrodziejstwa wzorowo urządzonych instytucyj państwowych żywym współdziałaniem w pracach parlamentu i sejmiku pruskiego, podjętych dla dobra monarchji pruskiej.

„Ministerjum stanu pozostawia Jw. panu do woli, podpisanych na adresie panów w stosowny sposób o tem zawiadomić.

Ministerjum stanu v. Bismarck.”

„Do członka izby panów jw. p. hr. Bnińskiego na Samostrzelu.”

Tajemniczość—naszem zdaniem zupełnie zbyt—czna—jaką autorowie rzeczonych adresu fakt wystania go otaczali; usprawiedliwia wiele błędnych lub niedokładnych poglądów, jakie prasa zamiejscowa, błądząc po omacku, o adresie podawała. Po między innymi—wskutek pokryjomego traktowania sprawy—i my zostaliśmy w błąd wprowadzeni, drukując w nrze 210-ym Kurjera depeszę z Poznania (przesłaną nam nie przez stałego korespondenta), która donosiła o wysłaniu podobnego adresu do cesarza Wilhelma, podczas, gdy informacje, służące za podstawę depeszy, odnosiły się oczywiście jedynie i wyłącznie do adresu dawniejszego, którego tekst powyżej zamieściliśmy.

Ostatni numer tygodnika Grenzboten, czerpiąc go zwyczajnie natchnienia u wysoko tryskających źródeł berlińskich, poświęca szpalty swoje medytacjom

nad polityczną doniosłością podróży cesarza Wilhelma do Peterhofu i przychodzi do wniosku, że Niemcy przyjęły na siebie zadanie pogodzenia sprzecznych interesów Rosji i Austrii na półwyspie bałkańskim. Przeprowadzenie do skutku tego dzieła pokoju ułatwiłoby wskreszenie przymierza trójcesarskiego z doczepieniem do niego Włoch. Stworzyłaby się w ten sposób potęga niezem niedorównana, wobec której Francja ujrzałaby się zmuszoną raz na zawsze pożegnać swe ideały rewindykacyjne i rzec się odbioru przyłączonych w r. 1871-ym do Niemiec prowincyj. Dziennik dodaje w sposób charakterystyczny uwagę: „Sytuacja przedstawia się zbyt uroczo, aby w możliwość jej łatwo uwierzyć można: pokój w Bałkanach i pokój w Wogezach!” Korespondent petersburski Pol. Corr. wyraża przekonanie, że dalszym etapem w rozwoju sytuacji, wywołanej podróżą północną cesarza Wilhelma, będzie spotkanie się jego z cesarzem Franciszkiem Józefem. Aż do owej pory wszelkie kombinacje są dowolnym wymysłem, puszczanym w świat na własny rachunek, conajwyżej jako ballon d'essai.

Organ półurzędowy ks. Bismarcka (zwany także organem p. Pindtera) nazwał sensacyjnie „odkrycie” Nouvelle Revue apokryfem. Nie można było o tem wątpić. Niepodobna wszelako zapomnieć, iż Kölnische Zeitung po pierwszym zaraz rozejrzeniu się w osnowie apokryfu stwierdziła, iż nie zawiera on nie takiego, co byłoby sprzecznym z istotą polityki niemieckiej i coby ogłoszonemu memorjałowi użyć czalo piętna prostego falsyfikatu. Z zestawienia tych dwóch sądów wyłoni się zapewne prawda: memorjał nie jest autentycznym w swej formie, stanowi wszelako mniej więcej wierną parafrazę dokumentu, który—na chwilę chociaż—spocząć musiał w rękach autora apokryfu. Tóć rozumował jest bismarkowski, sytuacja należyście oświetlona, tylko sukienka, w jaką memorjał ubrano, skrojona została w magazynie pani Juliette Lamber.

W d. 19-ym przypadają wybory uzupełniające do izby francuskiej, z trzech departamentów: Charente Inférieure, Somme i Nord; w tym ostatnim na miejsce Boulanger. Charakterystycznym jest, że zepchnięty w nicość szpada Floqueta niedoszły dyktator plebiscytowy nie odważa się już stawiać ponownie swojej kandydatury w Nord, kędy ma go zastąpić bonapartysta o republikańskich fantazjach, Robert Mitchell; natomiast ubiega się Boulanger o mandat współcześnie w gnieździe bonapartystów, Charente Inférieure i w Somme.

Br. Z.

Trzeci „salon”.

(Dokończenie.)

Kto zna p. Martynowskiego, ten wie, że życie jego całe wypełnia jedna idea: wprowadzenie do sztuki ozdobniczej motywów swojskich.

Idea to piękna i praktyczna. Jeżeli dziś, na pierwszy rzut oka, odróżnić możemy wyrób francuski od angielskiego, a japoński od tureckiego, nie, ale to nie zgola, nie wskazuje nam w danym wyrobie pochodzenia polskiego...

Trzeba ten brak zapełnić jaknajprędzej, gdyż na wszystkich rynkach europejskich i poza-europejskich tylko wyroby, odznaczające się wybitną odrębnością, znajdują chętny pokup. Na wazon niby-chiński, wyrobiony w Nieborowie, nikt za granicą nie spojrzy nawet, ale za prosty dzbanek przez proste go zduna na jarmarku w Skaryszewie sprzedany, każdy paryżanin i londynianin wysoką cenę zapłaci.

Myśl jest zatem piękna i pożyteczna—choć zrazem bardzo trudna do przeprowadzenia w praktyce. Od czegoż jednak jest p. Martynowski, jego „Salon” i jego współpracownicy!

Do tych ostatnich należą rzemieślnicy i artyści,

a choć praca ich nie wydała jeszcze oczekiwanego plonu, początek już zrobili.

Gerson z motywów polskich ułożył projekt okładki, Kryński wprowadza je do wyrobów jubilerskich i galanterijnych, p. Szewczykowski, właściciel pracowni ślusarskiej, z niemałym powodzeniem wskrzesza stare formy świeczników, okuć i t. p.

Początki to jednak dopiero—słaba zapowiedź tego, co zrobić można i co zrobić potrzeba.

Po wzory—jak w poezji i muzyce—isęby podobno trzeba do sfery najrdzenniejszej swojskiej i źródła najbliższej—do ludu...

*

„Spółka malarzów” postanowiła walczyć z malarzką tandetą, zalewającą nasze parafje bohomazami, zdolnymi najpobożniejszym nawet nawrócić do zasad słynnej niegdyś sekty „obrazoburzców”...

Na początek, nie pokazuje nasz salon rzeczy wyrobionych, ufamy jednak, iż się one z czasem znajdą. Potrzeba tylko, żeby zamówienia popłynęły obfitsza, niż dotąd, falą...

Do najpiękniejszych w dziale tym należą: świeczniki, zwane „zacheuszkami”, modelowane przez pp. Szewczykowskiego i Kryńskiego, hr. Łubińskiej okna malowane w stylu staroniemieckim, p. Dobrowskiego reprodukcje starych figur i wypuklorzeźb

ze zręcznym naśladowaniem antyczności, a wreszcie „feretrony” pp. Panasiuka i Stadnickiego.

Ostatni, usiłując i do tej dziedziny sztuki wprowadzić stylowość, wykonał feretron swój w stylu Ludwika XV-go.

*

Ale kwiatem i owocem nowego przedsięwzięcia jest sztuka ozdobnicza w zakresie najrozleglejszym.

Wychodząc z zasady, iż rzemiosła nasze odrodzić się mogą przez artyzm, „Spółka” nawołuje wszystkich pracowników warsztatowych i fabrycznych do większego, niż dotąd, uwzględniania wymagań estetycznych i do przedstawiania prac swych pod sąd krytyków i publiczności.

Z przyjemnością zaznaczamy, iż nawoływania te nie pozostają bez echa...

Dziś już liczny poczet rzemieślników-artystów zapełnia trzy komnaty wystawy udatnemi próbami; cyfra zaś wystawców i przedmiotów wystawianych zwiększa się z dniem każdym.

Wspomniany już wyżej p. Szewczykowski uprawia z powodzeniem ślusarszczyznę artystyczną. Należy on do tych, którzy najwcześniej u nas prąd nowe odczuli i z niemi poszli. Poważnie przedstawiają się jego duże świeczniki, jakby dobyte z jakiegoś średniowiecznego zamczyska. Śrowy ich charakter niekażdemu się podoba; znawca jednak zachwyci się nimi.

Zaliczki na zboże.

Kto z gospodarzy ziemskich, produkujących zboże na wywóz za granicę, nie odczuwał braku kredytu, szczególnie kredytu taniego i dobrze zorganizowanego, któryby dawał możność przetrzymania zboża do chwili nastania cen normalnych?

Większość producentów w braku podobnego kredytu zmuszoną jest sprzedawać zboże natychmiast po omoczeniu. W tym stanie rzeczy rynek zbożowy zostaje naraz wypłacony po brzegi, a spekulacja, korzystając z tak korzystnego obrotu rzeczy, zniża ceny bez miary. Straty, jakie producenci w ten sposób ponoszą, na dziesiątki milionów rubli liczyć można.

To też już przed kilkunastoma laty sfery rządzące zwróciły uwagę na tę nieprzyjazną dla rolnictwa krajowego okoliczność i starały się zapobiedz złemu przez wydawanie zaliczek na zboże wprost z kas banków rządowych. Obecnie powrócono do dawnego projektu, z tą jednak zmianą, iż wszelkie zaliczenia, wydawane z banku państwa, będą uskuteczniwane za pośrednictwem kolei. Agenci kolei zajmować się będą formalnościami, obowiązującymi producentów, wszelkie zaś rachunki z bankiem załatwiać będzie bezpośrednio zarząd danej kolei.

Wprowadzenie w czyn nowych przepisów jeszcze w roku bieżącym wielkie rolnictwu krajowemu może oddać usługi. Jak wiadomo, w Ameryce w tym roku zboże nie dopisało w wielu miejscowościach, wskutek czego konkurencja na rynkach zagranicznych z konieczności osłabioną być musi. Ze zaś ceny na razie zmienić się nie mogą, w interesie producentów krajowych leży możliwie długie zwłokanie ze sprzedażą zboża, póki podwyżka cen nie da im możności sprzedania towaru z większą, niż dotąd, korzyścią. W tem właśnie położeniu rzeczy zaliczki na zboże są więcej, niż kiedykolwiek, pożądane.

Rozpatrzmy tedy w streszczeniu główne punkta nowoogłoszonego prawa:

1) Ukaz Najwyższy pozwala *czasowo, na przeciąg lat trzech*, bankowi państwa wydawać zaliczki na zboże za pośrednictwem kolei.

2) Wydawanie zaliczek uskutecznia się za pośrednictwem tych kolei, które zgłoszą się z właściwym podaniem i uzyskają pozwolenie ministrów finansów i komunikacyj.

3) Wysokość zaliczki nie może przewyższać 60% wartości towaru, ustanawianej na zasadzie cen bieżących najbliższego rynku zbożowego.

4) Oprócz procentu, którego wysokość określa bank państwa, biorący zaliczkę płacić będzie 1/3% od zaliczki na fundusz rezerwowy oraz 1/3% na korzyść kolei, a to na pokrycie wydatków na utrzymanie agentów i kosztów operacyj zaliczkowych.

5) Zaliczki wydawane będą na sześć miesięcy, lub też bez ścisłego określenia terminu zwrotu. W ostatnim wypadku obowiązywać będzie § 90-ty ustawy ogólnej kolei russkich.

6) Osoby interesowane mają prawo doglądać zastawione zboże, brać próbki, oraz przedsiębrać środki ochrone przeciwko psuciu się towaru. W razach ostatecznych środki ochrone mogą być przedsiębrane przez zarząd kolei na koszt zastawiającego.

7) Norma straty na wadze, wskutek zarządzenia

środków ochronnych, określona będzie przez radę kolejową.

8) Odbiór zastawionego zboża może nastąpić li tylko po spłacie zaliczki; w razie uchybienia terminu spłaty zastawione zboże może być sprzedane przez zarząd kolei za pośrednictwem maklera giełdowego, lub przez licytację. Zawiadomienie o sprzedaży musi być wręczone osobom interesowanym na siedem dni przed sprzedażą.

9) Koleje są całkowicie odpowiedzialne przed bankiem państwa za wszystkie udzielane za ich pośrednictwem zaliczki.

Z powyższego widzimy, iż wprowadzenie zaliczek zależy w pewnym stopniu od samych kolei, nowe bowiem prawo nie obowiązuje urzędowo zarządów kolei, pozwala tylko na wprowadzenie innowacji. Sądźmy jednak, iż interes własny kolei, mianowicie powiększenie ilości transportów, które przez producentów kierowane będą przeważnie na koleje, udzielające zaliczeń, nie pozwoli na zasypianie tak ważnej dla rolników sprawy. K. W.

Sprawy kobiece.

II.

— Emancypacja kobiet...—czytałam, przerzucając książki.

— Co?—krzyknął mój dziadek, zasłaniając ręką ucho i robiąc z niej rodzaj trąbki akustycznej.

— Emancypacja kobiet—powtórzyłam głośnie.

— Emancypacja kobiet!—zawołał, przedrzeźniając mnie.—Jużes to pewnie czytała? jak to głupstwa zaraz się płytkich umysłów czepiają! A czy wiesz, asiudźka—rzekł, patrząc się na mnie groźno z pod krzacastych brwi—że babka twoja żadnych takich głupstw nie czytała, nie słyszała o nich i była szczęśliwa. Tak jest, nie czytała... Miała jedną tylko książkę „Złoty ołtarzyk” i ten sobie w wolnych chwilach czytywała, a była szczęśliwa—wiem o tem, bo mi tonieraz powtarała. A teraz, czy jesteście szczęśliwe, wy, z temi waszemi emancypacjami? Każda z was skrzywiona w dwudziestym roku już i staruszką! A wszystkiemu winne te głupie farmazońskie książki, co to, przewracając niewiastom w głowach, niczego dobrego ich nie nauczą.

To mówiąc, podniósł się z fotelu i wyszedł, trzasnąwszy drzwiami...

Czy mój dziadek miał rację?...

Nie wiem; wiem tylko, że przeszłość nie wraca nigdy. Zdaleko już świat odbiegł od owego czasu, ażeby mógł się cofnąć.

Dlaczego ten wyraz: emancypacja, taką trwogą przejmują niektóre umysły? Czyż ona ma na celu wydarcie kobiety z łona rodziny, pozbawienie jej uroku niewieściego, lub coś podobnego?

Alóż nie—i kobiety same w tem znaczeniu nie przyjąłby jej. O cóż więc jej idzie?

O równouprawnienie kobiety z mężczyzną pod względem pracy zarobkowej.

Tak jest, mili panowie, bo podczas, kiedy wy, pracując niewiele, zarabiacie dużo, my, pracując nawet nad siły, nie jesteśmy w możności utrzymać naszej rodziny.

Dowiodę tego przykładem...

Weźmy posadę sędziego. Znałam ich kilku osobiście, fakta więc czerpię z życia. Jeden z nich raz w tydzień

miał posiedzenie w sądzie od godz. 9-ej rano do 4-ej po południu i następnego dnia tyleż czasu obracał na odrobienie swoich spraw.

Dwa dni więc zajęte; reszta tygodnia wolna zupełnie. Pensja 100 rs. miesięcznie.

Weźmy kobietę. W najlepszych nawet warunkach dostaje miejsce kasjerki, płatne 40 rs. miesięcznie, za które od godz. 8-ej zrana do 8-ej lub 9-ej wieczorem musi pracować—codzień.

Inne zarobki są o wiele mniejsze i poprostu nie wystarczają na życie.

Wobec tego, czyż niesłusznem byłoby, ażebyście, posunawszy się trochę, i nam zrobili miejsce, bo z prawa należy nam się równy podział pracy.

Nie mówcie, że to przewrócone umysły są inicjatorami tej sprawy, o nie!—zresztą sami wiecie, jakie to powagi umysłowe zajmowały się tą kwestją i to ze strony przychylniej: J. S. Mill, Ernest Legouvé, Prądzyński i w. in.

Zapewne powiecie, że natura, dając kobiecie inny ustrój fizyczny, wskazała tem samem, że praca jej powinna się różnić od zajęć męskich?

Zgadzałem się z tem w zupełności, że kobieta nie może być żołnierzem, marynarzem, t. j. poprostu nie może iść w zawody z mężczyzną tam, gdzie siła fizyczna stanowi wartość pracy. Ale ileż jest stanowisk, które kobieta równie dobrze, jak mężczyzna, zajmować mogła!

Powiecie, niższość umysłowa stoi temu na przeszkodzie, kobieta nie może być dobrym matematykiem, żaden wynalazek z dziedziny naukowej nie nosi jej nazwiska...

Zgadzałem się i z tem, ale powiedzcie, z kąd kobiety, których wychowanie zupełnie różni się od waszego, mają dorównywać wam, kształconym w danym kierunku od samego dzieciństwa.

Być może, że kobiety nie mają daru rozumowania, ale za to cóż porównać się może z ich przenikliwością z ich darem spostrzegawczym.

Molière w „Femmes savantes” mówi:

Je consens qu'une femme ait des clartés de tout.

Tak jest, jasnowidzeniem, że tak powiem, nabywa ona wiele tych wiadomości, nad którymi wyście się mierziliście lata całe.

To dowodzi, że przy odpowiednim kształceniu, może i kobiety zdołały stanąć z wami na równym poziomie umysłowym?

Powiecie może, że konstytucja nerwowa kobiet czyni je niezdolnymi do wszelkich innych prac, oprócz zajęć domowych, gdyż skutkiem niej kobiety są zmienne, z nadto uległe wrażeniom, niezdolne do wytrwałości w pracy.

Alóż konstytucja nerwowa również, jak inne słabości, jest dziedziczną w obu płciach. Być może, że kobiety odziedziczają więcej, niż mężczyźni, temperamentu nerwowego, ale zawsze duży procent dostaje się w udziale mężczyznom, a czy nerwowi mężczyźni uznani są za niezdolnych do pełnienia obowiązków, jakie przyjmują?

Jeżeli nie, to dlaczegoż kobiety z takim temperamentem mają być uznane za niezdolne?

Zresztą, czyż my tak wiele wymagamy?...

Światła! pracy! i chleba! o to wołamy... do was.

Ada.

Pan S. wyrabia też i drobną galanterję stalową, której rysunek odznacza się zawsze oryginalną myślą i od pospolitych robótek dzisiejszych korzystnie się odróżnia.

Pani Andriolowa stoi na biegunie przeciwnym. Lepi ona z ciasta... terrakotowego caceczka krusze, drobne, których największą zaletą: lekkość—zarówno pomysł, jak wykonania.

Wystawa suto jest zaopatrzona w ulepione pałuszkami utalentowanej amatorki: koszyczki, rameczki, wazoniczki, guiazdeczka (tak!) i tym podobne figielki.

Figielki te cieszą się powodzeniem. Mówią, że to *succés d'estime*... męzowskiego nazwiska.

Firma p. Dobrowolskiego (której wiele uzdolniony kierownik i założyciel już nie żyje) wystawiła gustowne wyroby dekoracyjne i pozłotnicze.

Z takimiz wyrobami produkuje się firma „Leopold”, zasługująca z wielu względów na wyróżnienie.

P. Leopold w pozłotnictwie warszawskiem stworzył rzecz można epokę, on bowiem pierwszy wprowadził u nas metalizację przedmiotów, wyrabianych z gipsu i masy pozłotniczej.

Metalizacja posiada wielkie znaczenie, zarówno estetyczne, jak praktyczne, nie tylko bowiem upiększa dany przedmiot (ramę, gzems, biust i t. p.), ale czyni ją także trwałszą.

P. L. metalizuje wyroby swoje na sześć odmiennych kolorów, co pozwala mu wprowadzać rozma-

tość, o jakiej pozłotnicy, posługujący się zwykłymi, przestarzałymi już dziś sposobami, nawet nie marzyli.

Inną też, godną uwagi, nowością przedstawia p. Leopold, a mianowicie: marmoryzowanie drzewa. Polega ono na powlekanii powierzchni drzewa masą, która naśladuje wszelkiego rodzaju marmur: czarny, biały, różowy, żyłkowany i t. p. Marmoryzować można zarówno powierzchnie gładkie, jak blaty stołów, konsol i t. p., jak rzeźbione (gzemsy, kapitele i t. p.).

Podobnem do powyższego jest: iworyzowanie drzewa, t. j. nadawanie mu pozoru kości słoniowej.

Wszystkie te nowe systemy przywiózł p. L. z Paryża, gdzie się w fachu swym kształcił. Ztamtąd też przywiózł on, tak rzadki u nas w tej sferze, smak estetyczny, który mu pozwala w sztuce ozdobiczej stanąć na wysokości dzisiejszych wymagań.

Młoda a ruchliwa i pomysłowa firma „Leopolda” zasługuje na poparcie.

P. Roszkowski zapełnił całą szafeczkę oryginalnymi bronzami. Bronzy warszawskie! Jeszcze przed kilku laty wcale o tem nie słyszano; dziś nawet rzecz ta budzi zdziwienie. A jednak p. R. nietylko wyrabia nad Wisłą galanterję bronzową, ale znajduje pośredników, którzy ją sprzedają za wyrób — nadsekwanski.

Rozumie się, że krajowe bronzy, podobnie jak krajowa majolika, jedynie przed nieznanymi zataić mogą swe pochodzenie... Cokolwiekbądź je-

dnak, narodziny ich przywitać trzeba życzliwie, gdyż do pospolitszego użytku tymczasem wystarczą, w przyszłości zaś wyrosnąć z nich może coś doskonalszego.

Artystyczną stolarszczyznę, prócz wymienionego wyżej p. Bellowa, wystawiają pp. Kaczorowski (szafa bardzo piękna w stylu poważnym i także rzeźbione krzesła) i Putowski, którego szafa z lustrem w stylu Ludwika XVI-go nie oszpeciłaby buduaru najwykwintniejszej elegantki.

O malowanej porcelanie, malowanym atlasie i malowanej skórze — przemilczam... malowanie bowiem nie jest jeszcze malarstwem, ja zaś potrafię pisać tylko o tem ostatniem (choć malarze, których ganie, i tego mi zaprzeczają!).

Kończąc wzmianką o laubzegowych robotach pp. Rudowskiego i Michalskiego. Umieją oni wyrzynać *à four* w drzewie, kości i metalu, desenie koronkowej prawie delikatności. Roboty te, malowane z pozoru, znajdują dziś szerokie zastosowanie w sztuce ozdobiczej i poczytywane są już nie za zabawkę, lecz za korzystnie opłacające się rzemiosło.

Wzmianka ta przyda się może naszym „nadbnyim amatorkom”—nawet tym, które obecnie malują na porcelanie, atlasie i skórze...

Wiktor Gomulicki.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

W „Zbiorze pra w” drukowane są obecnie prawidła sporządzania uproszczonych planów gospodarstwa leśnego. Prawidła te są w związku ze świeżo wydanem prawem o ochronie lasów.

W rozkazie policyjnym zamieszczono, co następuje: „W tych dniach zdarzył się wypadek zatrzymania przez policję w nocy pewnego urzędnika, który był obowiązany nazajutrz o godz. 6-ej rano spełnić służbowe polecenie, przyczem, wskutek niedoniesienia przez cyrkuł o powyższym wypadku właściwemu urzędowi, mogła nastąpić zwłoka w spełnieniu ważnego polecenia. P. o. oberpolicmajstra, uważając taki porządek przytrzymywania urzędników różnych dekasteryj za niewłaściwy, poleca, aby zatrzymywano osoby powyższej kategorii tylko w nagłych wypadkach, ze szczególną ostrożnością, nadto o każdym zatrzymaniu należy bezzwłocznie zawiadomić władzę, w której służy zatrzymany, w normalnych zaś zdarzeniach należy się ograniczyć do należytego sprawdzenia osobistości zatrzymanego i donieść o tem p. o. oberpolicmajstra, który wskaże dalszy prawny bieg sprawy.”

P. o. oberpolicmajstra zauważył, iż zatrzymywani przez policję z rozmaitych powodów żołnierze nie są zaraz odsyłani do zarządu komendantury, lecz zbyt długo przetrzymywani w kancelarych cyrkulowych. Znajdując taki stan rzeczy niewłaściwym, p. o. oberpolicmajstra poleca komisarzom cyrkulowym, aby zatrzymywani żołnierze, po załatwieniu potrzebnych formalności, byli bezzwłocznie odsyłani do władz właściwych.

Szkody, zrządzone skutkiem ulewy na kolei wiedeńskiej, nie spowodowały większych wydatków, gdyż naprawy wszystkich uszkodzeń dopełnili robotnicy kolejowi; pod Aleksandrowem dla braku spadków potworzyły się jeziora po obu stronach plantu, które jednak komunikacji nie przerwały.

Obok starań zarządu kanalizacyjnego, aby w razie pożaru posesji, gdzie budowa się prowadzi, bezzwłocznie z tej samej ulicy ogień można gasić, wydał p. oberpolicmajster następujące rozporządzenie, po porozumieniu się z naczelnikiem straży ogniowej. Jeżeli ogień pokaże się na Królewskiej, mogą oddziały straży znaleźć dostęp od strony ulicy Erywańskiej z posesyj nr. 12, 14 i 16; jeżeli na Sowiej, to z rogu ul. Marjensztad, przyczem może działać pompa parowa. W razie ognia na Piwnej, straż działałaby od ul. Ślepej i Świętojańskiej, a także z Rynku Starego Miasta, oprócz tego pompa parowa mogłaby być na placu Zamkowym ustawioną. Ogień na Szerokim Dunaju powstały tłumionoby z ul. Nowomiejskiej, na Wąskim Dunaju zaś z ul. Podwale. Pożar na ul. Wspólnej byłby gaszony z Hożej, Kruczej i Żurawiej, zaś na ulicy Wolność z ul. Nowolipki i Przyokopowej. W razie ognia na Dzielnej, bronionoby od ul. Przyokopowej, od ul. Pawiej i wreszcie z ul. Dzielnej nr. 82. Celem ułatwienia dostępu straży ogniowej w ulicach, gdzie roboty rozpoczęto, nakazano, aby wydobyta z wykopu ziemia oraz materiały do budowy potrzebne na jedną stronę ulicy układano; jeżeli zaś tego w wąskich ulicach uczynić nie można, dozwolono bruk usuwać tylko na przestrzeni mniej więcej 128 iu łokci (100 arszynów), aby oddziały straży z dwóch stron zaczynającego i kończącego się wykopu czynne być mogły. Po ukończeniu robót ma być bruk uliczny natychmiast doprowadzony do porządku.

Nowy tor tramwajowy rozpoczęto układać dziś na ulicy Marszałkowskiej, obok chodnika po stronie zachodniej, począwszy od ulicy Świętokrzyskiej w górę ku rogatkom mokotowskim. Zaunim roboty przy budowie kanału w tej ulicy posuną się do Świętokrzyskiej, nowy tor tramwajowy będzie już ułożony i ruch tramwajów nie ulegnie przerwie.

Z powodu uszkodzeń kanału na ul. Długiej, przejazd wszelkiego rodzaju ekwipaży od soboru prawosławnego do ulicy Freta został wstrzymany.

Według projektu budowy nowego gmachu bibliotecznego w posesji po-kazimierowskiej, gmach ten zająłby środkowy klomb, wprost którego znajduje się obecnie fontanna i zasłoniłby kolumnadę dzisiejszego gmachu bibliotecznego. Ma to być bowiem oficyna równoległa do oficyn, w których się mieszczą mieszkania urzędników, a prostopadła do środkowego gmachu, w którym się mieści obecnie biblioteka.

Ochrzczony przed dwoma laty Dawid Apfel, wskutek uczynionego podania i usilnych starań otrzymał zezwolenie na zmianę nazwiska tak dla siebie, jak i dla swego potomstwa, a mianowicie od-tąd będzie się nazywał: Dawid Kazimierz Jabłkowski.

Oprócz wymienionych wczoraj członków służby policyjnej, przy ratowaniu mienia dotkniętych nawałnicą mieszkańców odznaczyli się: starszy dozorca cyrkułu łazienkowskiego, Marcin Szulakowski i policjant Marjan Kruszewski. W uznaniu tej gorliwości, p. o. oberpolicmajstra polecił Szulakowskiemu wydać 25, a Kruszewskiemu 10 rs. nagrody.

Komisarz cyrkułu nowoświeckiego, podpułkownik Gończarow, zachorował, a jego obowiązki poruczone sprawować radcy honorowemu, Wietoszkowskiemu.

JE. książę biskup Bereńiewicz po dwudniowym pobycie w Warszawie wyjechał do Sandomierza, celem odwiedzenia ks. biskupa Sotkiewicza.

Z teatru i muzyki.

Na jutrzejsze widowisko w teatrze Letnim złożą się komedje: „Dzisiejsi” i „Miód kasztelański”.

W pierwszej debiutuje panna Zofja Romanowiczówna, w drugiej zaś w roli rotmistrza wystąpi p. Anastazy Trapszo.

Teatr Nowy daje dzisiaj i jutro „Złotą rybkę”.

Na repertuar teatru Letniego wprowadzony ma być obecnie dramat Marjana Jasieńczyka „Lena”. Próby rozpoczną się niebawem.

Wystawienie tego utworu nastąpić ma w pierwszych dniach września.

Z trzyaktowej opery komicznej Delibés'a „Król tak powiedział” odbywają się już próby sceniczne w teatrze Nowym.

Nowość ta wystawioną będzie w b. m.

W tych dniach w teatrze miejskim w Ekaterynosławiu odegrano na benefit tenora, p. Świetłowa-Stojana, „Halkę” Moniuszki.

Opera cieszyła się znacznym powodzeniem.

Rodak nasz, Wierzbilowicz, znakomity wiolonczelista, koncertował w Kopenhadze.

Miejscowa krytyka wyraża się o nim z uznaniem.

W Chicago odegrano niedawno „Czartowską ławę” Galasiewicza.

Sztukę wykonali z powodzeniem amatorowie.

Amatorowie ci zamierzają tam dawać stale widowiska, złożone ze sztuk ludowych.

Ze sztuki.

Do salonu Krywulta nadeszły obrazy: Juliana Dawida „Zaloty”, A. Malinowskiego „Wybrzeże Wisły” oraz Fr. Kostrzewskiego „Na strudze” i „Z powodzi”.

Artysta-malarz St. Wolski wykończy większych rozmiarów akwarellę p. t. „W pracowni”, poczem udaje się na studia do gub. mohylewskiej.

Lista członków - korespondentów Towarzystwa sztuk pięknych zwiększyła się o 24-ch.

Wystawa obrazów celniejszych malarzy hiszpańskich będzie otwarta w sali ratuszowej w pierwszych dniach października r. b.

Do Częstochowy.

Liczba pątników, którzy w dniu wczorajszym wyruszyli do Częstochowy, wynosiła 4,000. W drogę udano się o godzinie 10-ej zrana.

Mnóstwo osób odprowadziło pielgrzymów aż do Tarczyna, zkąd powrócono dopiero dzisiaj zrana.

Na Saskiej Kępie.

Jeden z aktorów prowincjonalnych, p. Józef Dąbrowski, zbiera obecnie drużynę swoich kolegów, celem dawania przedstawień teatralnych na Saskiej Kępie.

Przedstawienia te, o ile pogoda pozwoli, mają się odbywać pod otwartym niebem w niedziele i święta.

Ze sportu.

W ubiegłą środę, w 24-ym dniu wyścigów na torze w Moskwie, rozegrano 8 gonitw.

W pierwszym biegu dwuwiorstowym o nagrodę rs. 300 biegały dwa konie, pochodzące ze stajen naszych hodowców: „Agur” Towarzystwa „P. E. G.” ze stadniny L. Kronenberga i „Hanna” A. Łazarewa ze stadniny L. hr. Krasieńskiego.

W drugim biegu dwuwiorstowym o nagrodę Towarzystwa rs. 600 biegały następujące konie: „Mefisto” W. Mysyrowicza i „Klara Alboina” barona Wulfa.

Pierwszy przybył do mety „Mefisto”, przebiegłszy 2 wiorsty w 2 minuty 33 sekund.

W trzecim biegu 2 wiorsty i 100 sążni, również o nagrodę Towarzystwa, biegały: „Mira” L. Kronenberga i „Jaluzie” T. Dorożyńskiego.

Pierwszą była „Mira” w 2 minuty 57 sekund.

W biegu o nagrodę „Pocieszenia” rs. 500 trzecią przybyła „Carmen” I. Briusowa, pochodząca ze stadniny W. Mysyrowicza.

W gonitwie półtorawiorstowej o nagrodę rs. 400 trzecią była „Hebe”, należąca do E. von Willebrandta, a pochodząca ze stadniny L. hr. Krasieńskiego.

Na torze carskosielskim w d. 3-im b. m. nagrodę

Towarzystwa rs. 800, bieg 1 1/2 wiorsty, dostała „Eliza”, klacz kara F. Dorożyńskiego, bijąc „Hajdamakę” L. hr. Krasieńskiego na długość trzech koni w 1 m. 32 sekund.

W „Derby”, o nagrodę Najjaśniejszej Pani, brały udział następujące konie naszych hodowców: „Radegast” L. hr. Krasieńskiego, „Tombola” T. Dorożyńskiego i „Gayaré” L. Grabowskiego.

Pierwszym był „Gayaré”, przebiegłszy 2 wiorsty 133 sążnie w 2 minuty 49 sekund, zdobywając pierwszą nagrodę rs. 5,600 i bijąc na pół konia lekko „Ostatniego z Astarotów” hr. Niroda.

W biegu o nagrodę Towarzystwa rs. 1,000 przybył pierwszym do mety w 3 m. 56 sekund „Imp” L. hr. Krasieńskiego.

Nagrodę rs. 600 wziął w 4 m. 17 s. „Czarterton” Willebrandta, pochodzący ze stadniny W. hr. Branickiego.

Wreszcie nagrodę Towarzystwa rs. 500 otrzymała „Madame de Parabere” w 2 m. 50 sekund, drugim był „Brzask” A. Łazarewa, pochodzący ze stadniny L. hr. Krasieńskiego.

Pociągi błyskawiczne.

Kursowanie pociągów błyskawicznych między Wiedniem a Petersburgiem *via* Warszawa rozpocznie się dopiero od zaprowadzenia zimowego rozkładu jazdy.

Przedtem jednak zostaną wysłane dwa takie pociągi próbne i do udziału w podróży bezpłatnej zostaną zaproszeni inżynierowie, urzędnicy dyrekcji kolejowych, przedstawiciele kupiectwa, wreszcie dziennikarze.

O ile nam wiadomo, kilkanaście zaproszeń międzynarodowe Towarzystwo pociągów błyskawicznych przysłało i do Warszawy.

Kto zapłaci?

Sprawa zatargu pomiędzy właścicielem i lokatarami domu przy zbiegu ulic Królewskiej i Marszałkowskiej, a magistratem m. Warszawy z powodu szkód, zrządzonych przez ostatnią burzę i zalanie wodą izb piwnicznych, o ile się zdaje, rozstrzygnięta zostanie w drodze sądowej.

Pierwszy krok ku temu zrobił już p. Z., właściciel apteki, który poniósł największe straty.

O ile nam wiadomo, p. Z. odbył już konferencję w tej kwestji z jednym ze znanych prawników i zamierza popierać dalej rzecz sądownie.

Wyrok sądowy będzie tem ciekawszym, że sprawa należy do rzadkich w kronikach sądowych i polega na rozstrzygnięciu subtelnej kwestji o odpowiedzialności za siły wyższe.

Bez wody.

Mieszkańcy ulicy Brackiej, zajmujący piętrowe lokale, pozbawieni są wody wodociągowej już piąty dzień, t. j. od pamiętnej nocy z czwartku na piątek ubiegłego tygodnia.

Jest to bardzo wielką niedogodnością, gdyż wodę trzeba nosić na górne piętra z podwórza.

Nieznajomość banknotów.

Jeden z naszych znajomych, p. D., przejeżdżając wczoraj przez Tarczyn, potrzebował zmienić 25-rublowy banknot nowego typu.

Właściciele sklepów i handlarze nie chcieli przyjąć banknotu, uważając go za fałszywy, a nawet ktoś zaproponował, aby pana D., jako fałszerza, aresztować i pociągnąć do odpowiedzialności.

Położenie pana D. zaczynało istotaie być przykrem.

Na szczęście, przejeżdżający obywatel, p. S., znany handlarzom w Tarczynie, zmienił banknot i przekonał niedowiarzków, iż jest to rzeczywiście walor.

Zapałki... ogniotrwałe.

Skutkiem podrózenia zapałek, wiele osób, zwłaszcza mniej zamożnych, zaopatruje się w t. zw. „zapałki kuchenne”, jako najtańsze.

Otóż złożono nam paczkę takich zapałek, które mają szczególną, jak na zapałki, własność niezapalania się wcale lub też gaśnięcia w jednej chwili.

W samej rzeczy oryginalne zapałki...

Wytrwały samouczek.

Jeszcze przed założeniem szkoły technicznej na kolei wiedeńskiej, w warsztatach tej drogi pracował, jako terminator, 17-letni Karol Borzęcki, zupełny sierota, którym się opiekował znany filantrop s. p. Wiczorkowski.

Szlachetny opiekun, widząc w chłopcu ogromne zdolności i gorącą chęć kształcenia się w swoim zawodzie, udzielił mu 200 rs. wsparcia i wyprawił za granicę.

Od tej pory minęło wiele lat i o Borzęckim nieliczne kółko znajomych zupełnie zapomniało.

Tymczasem chłopiec nie zawiódł położonego w nim zaufania, gdyż z całym zapałem i zaparciem się dążył do wiedzy mechanicznej.

Wędrownka Borzęckiego pełna była najrozmaitszych przygód, ucząc się bowiem, musiał jednocześnie

snie zarabiać na życie, a w ciągu 8-miu lat pracował w wielu fabrykach i warsztatach kolejowych w Niemczech, Belgji, Francji, a wreszcie Anglii.

Wytrwałość i niezwykle zdolności pozwoliły samouczkowi na wierzch wypłynąć.

Ostatnimi czasy zajmował on już dość poważne stanowisko w jednej z fabryk szkockich, a będąc na wystawie w Kopenhadze, zabrał znajomość z którymś z przedstawicieli wielkich zakładów pułkowych.

Obecnie p. Karol Borzęcki wyjeżdża do Cesarstwa, jako dyrektor kotłarni, z pensją 12,000 rs. rocznie.

Po kilkunastu latach niebytności w kraju, który opuścił jako ubogi i młodzieńki terminator, przybył maż dojrzali i uzdolniony inżynier technolog.

Wywdzięczając się za pomoc, udzieloną mu przez ś. p. Wieczorkowskiego, dzielny człowiek wystąpił już swoim kosztem do fabryk belgijskich dwóch młodych ludzi, a mianowicie: Stefana Jędrzejewskiego i Karola Wernera.

Po wyprowadzeniu tych młodzieńców na samodzielnych pracowników, p. Borzęcki zamierza w przyszłości znowu dwom chłopcom w podobnym zawodzie dopomagać.

Taka spłata zaciągniętego długu zasługuje na wysokie uznanie.

— Porwanie dziecka.

U niejakiego Abrama Mazura, zamieszkałego pod nr. 7-ym na Koźle, była na wychowaniu Sura Kos, licząca obecnie 14 lat.

Mazur opiekował się Surą, jak własnym dzieckiem, gdyż dziewczynka nie miała rodziców.

Matka Sury umarła w kilka lat po jej urodzeniu, ojciec zaś przepadł bez wieści.

Tymczasem przed tygodniem zjawił się w Warszawie niejaki Szmul Kos, przybyły z Moskwy i odwiódził Mazura.

Przybyły, ujrzawszy Surę, począł wypytywać się M. o ojca i krewnych dziewczyny.

Opiekun Sury opowiedział o losie swej wychowanki, zwierając się ze wszystkimi szczegółami.

Nieznamy zaczął rozmawiać z S. i wkrótce wszedł z mieszkanką, w ślad zaś za nim ułoniła się Sura i pomimo natychmiastowych poszukiwań nie udało się jej odnaleźć.

Mazur o porwaniu swej wychowanki zawiadomił policję, która zwróciła się bezzwłocznie do Moskwy z żądaniem aresztowania Kosa i odebrania od niego dziewczyny.

Właśnie omegdaj nadeszła odpowiedź z Moskwy, że Sura jest rodzoną córką Kosa, który udowodnił to metryką i świadkami.

— Zuchwała kradzież.

W dniu wczorajszym w kościele po-kapucyńskim, podczas nabożeństwa odpustowego, siedzieli w ławce jakaś staruszka między panną Bedkowską i panią Doroszkową, żoną starszego dozorcę policyjnego.

Mniemana staruszka była złodziejką, gdyż po jej odejściu panna B. spostrzegła brak złotego zegarka z dewizką i portmonetki z kilkunastu rublami, a pani D. skradziono woreczek zawierający 25 rs. w banknotach, bilet loteryjny, kilka tuzinów igieł, oraz różne notatki.

— Kradzieże.

W dniu wczorajszym pod nrem 8-ym na Szczygłej, z otworzonego wytrychem mieszkanki F. Wołoszyna skradziono garderobę i klejnoty, oraz kilkadziesiąt rubli w gotówce. Z drożki na Marszałkowskiej p. A. Szeligowskiemu skradziono tłumok z rzeczami wartości około 300 rs.

— Na uczynku.

W dniu wczorajszym na Franciszkańskiej pod nrem 22-im przytrzymał Judka Holtzmana w chwili gdy obładowany rzeczami skradzionymi u Szapiry, zabierał się do odwrotu.

W podobnej sytuacji przytrzymał pod nrem 18-ym na Miłej Gabryela Klejna.

Na rogu Gęsiej i Nalewek Eljasz Śmietanka przytrzymał na gorącym uczynku kradzieży kieszonkowej Enocha Mirełmana.

— Zabawa z rewolwerem.

W dniu wczorajszym do szpitala praskiego przywieziono z ciężką raną w brzuchu Józefa Maciejewskiego, mieszkającego wsi Białogłoka pod Warszawą.

Mimowolnym sprawcą tej rany był Józef Opejczyk, sąsiad Maciejewskiego.

Dostał on rewolwer którym się począł bawić i straszyc ludzi.

Między innymi zmierzył do Maciejewskiego i nieostrożnie pociągnawszy za cyngiel, spowodował wystrzał.

Kula trafiła w brzuch. Rana Maciejewskiego lubo ciężka, życiu jego, przynajmniej na teraz, niebezpieczeństwem nie grozi.

— Ze swawoli.

W dniu wczorajszym na Pięknej, w podwórzu domu pod nrem 16-ym, uczeń stolarski, Julian Wojciech, wszedł z głów na wierzch wozu dobrze wyładowanego.

W tej samej chwili konie ruszyły i nieogledny malec spadł na bruk dziedzińca.

Podniesiono go ze złamaną ręką i po udzieleniu doraźnej pomocy odwieziono do szpitala dziecięcego.

Za rogatkami jerozolimskimi, Andrzej Portnowski, 13-letni terminator szewski, wdrapał się na drzewo.

Skutkiem złamania się gałęzi, Portnowski spadł na ziemię i złamał nogę.

— Przejechania.

W dniu wczorajszym na rogu Podwala i Kapitułnej, furman wozu nr 1929-go Mikołaj Spychalski, przejechał przechodzącego Marcina Soltyskiaka.

Poszwankowany uległ bolesnemu potłuczeniu i po udzieleniu doraźnej pomocy odwieziono go do mieszkania pod nr. 64 na Grzybowską.

— Pożary.

W dniu wczorajszym na Twardej pod nrem 51-ym, przy rozgrzewaniu smoly w mieszkaniu Chaima Sztabińskiego wynikł pożar.

Ogień ogarnął podłogę i sprzęty. Podobnie na Marjańskiej pod nrem 10-ym, od rozlanej terpentyny wynikł ogień, obejmując drzwi, podłogę i meble.

W obu wypadkach domownicy bez wzywania straży ognie stłumili.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 8-go b. m., w biurze powiatu mławskiego, odbędzie się licytacja na wybudowanie śpiżarni mrowianego przy gmachu mławskiego biura powiatowego od 1,686 rs.

— Jutro, o godzinie 6-iej po południu, odbędzie się posiedzenie wydziału egzaminacyjnego i wsparcia w Towarzystwie dobroczynności.

— D. 9-go b. m., w magistracie lubelskim, odbędą się dwie licytacje: na naprawę starych bruków na ulicach m. Lublina w ciągu roku przyszłego od 2,000 rs., oraz na dostawę piasku do naprawy bruków od 1,000 rs.

— D. 9-go b. m., w biurze powiatu tureckiego, odbędzie się licytacja na wybudowanie czatowni przy ulicy Karnowicza i na urządzenie pompy w m. Turku od 902 rs.

— W d. 9-ym b. m., o godz. 5-iej po południu, w kancelarii wydziału administracyjnego w magistracie odbędzie się półroczna obrachunkowa sesja zgromadzenia starszych felczerów.

— D. 9-go b. m., w kancelarii zarządu uniwersytetu warszawskiego, odbędzie się licytacja na urządzenie laboratorium od rs. 4,000.

ZE ŚWIATA.

× **W Zakopanem** odbędzie się we środę „wielki kiermasz” na dochód krakowskiego Towarzystwa oświaty ludowej. Zabawę, dla której nader stosowne miejsce upatrzone w uroczym Modrzejowie, urządza grono malarzy pod kierunkiem W. Gersona. Artystom naszym pomagają z całą gorliwością panie, które podjęły się sprzedaży kwiatów, herbaty, łakoci i różnych drobiazgów. Spodziewać się można, iż dochód odpowie oczekiwaniom.

× **Dowiadujemy się**, że właściciel uroczego Żegiestowa, Karol Medveski, zmarł w tych dniach.

× **Ludwik Prechazka**, znany muzyk czeski, zmarł w Pradze. Jego „Melodje polskie” wyszły w Hamburgu, gdzie długi czas mieszkał.

× **Złote słowa.** Dr. Adolf Koguth wydał w Berlinie ciekawy zbiorek. Jest to mianowicie zbiór „bons mots” zgasłego cesarza Fryderyka z czasów, gdy ten był jeszcze następcą tronu. Drugą część dziełka, zatytułowanego „Die goldene Worte des Kaisers Friedrich”, stanowią urywane zdania, jakie zmarły w czasie choroby kreślił na małych kartkach.

× **Królowa rumuńska** bawi obecnie na wyspie Sult. Ludność wyspy nader gorąco przyjmuje dostojnego gościa, który w sposób bardzo skuteczny zdobywa sobie sympatje wszystkich matek miejscowych. Oto w pewnych godzinach dnia całe gromady dzieci otaczają królowę, która opowiada im powiastki własnego układu. Rozumie się, iż utwory Carmen Silvy są chwile przez młodociane audytorjum słuchane.

× **Także powód.** W tych dniach w Würzburgu miały się odbyć zaślubiny pewnej pary ze sfery urzędniczej. Już wszystko było przygotowane do obchodu, brakowało tylko pana młodego. Po jakimś czasie, druźbowie udali się na poszukiwania i znaleźli nowożeńca już martwego na strychu. List, znaleziony w mieszkaniu desperata, objaśnił, iż przyczyną samobójstwa było... niedostarczenie przez krawca na czas ślubnego garnituru. Niewiele mu było potrzeba!...

× **Burza.** Straszne burze, jakie od pewnego czasu szaleją u nas, dają się we znaki i za granicą. W całej zachodniej Galicji ulewę i wichry zrządziły szkody ogromne. Najwięcej ucierpiały miejscowości: Trzebinia, Kościelnice, Piąsza, Lipowiec, Chrzanów, Mnichów, Dembnik i t. d. Prusy ucierpiały również znacznie. Elbląg przez kilkanaście godzin stał pod wodą. Linja kolejowa z Królówca do Elbląga uległa zupełnemu zniszczeniu. W Pruszech zachodnich i wschodnich szkody, spowodowane ulewą, są znaczne, szczególnie zaś na Śląsku pruskim, gdzie rozsalały żywioły poniszczyły zasiewy i domy mieszkalne. W Czechach wody wezbrały tak gwałtownie, iż wiele rzek powstępowoło z brzegów. Tak np. Wełtawa zalala zupełnie wioski Kuchelbad i Modraw, położone w okolicy Pragi. Uległy również klęsce w mniejszym lub większym stopniu: Trautenau, Nowy Bolesław, Sejnł, Reichenberg, Königinhof, Hohenelbe, Kuttenberg, Gablonz, Tabor i Budweis. Nie obeszło się tu bez ofiar w ludziach. Dunaj również wezbrał ogromnie. Nawet w Anglii burze są na porządku dziennym. Angielska izba gmin uchwalila przeznaczyć 105 f. st. na zapomogę dla mieszkańców Isle of Doges i Poplar, którzy wie-

le ucierpieli od burzy, jaka szalała w nocy ze środy na czwartek. W niektórych miejscowościach woda dochodziła do 9-ju stóp. W Londynie ulice stały pod wodą przez dzień cały.

× **Rektorem uniwersytetu berlińskiego** wybrany został prof. Gerhardt, jeden z autorów znanej broszury przeciw Mackenziemu, nie zaś prof. Virchow, na którego kolej wypadła. *Koelnische Ztg.* przyznaje otwarcie, że wyborem tym nie kierowały pobudki naukowe (jakby oczekiwać należało), lecz polityczne. Tu dodać należy i tę okoliczność, że prof. Gerhardt zaledwie od kilku lat jest członkiem berlińskiego fakultetu lekarskiego i nie był dotąd nawet dziekanem. Wybór jest prosto manifestacją.

× **Straszna powódź** dotknęła w ostatnich dniach Meksyk. Przyczyną katastrofy były zwykle o tej porze deszcze, które wszakże w r. b. spadły w niezwyklej obfitości w stanach Puebla, Meksyk, Hidalgo, Queretaro, Guanajuato i Agnascalientes, niszcząc wszelkie żniwa, zrywając mosty i tory kolejowe. Najwięcej ucierpiało miasto Leon w stanie Guanajuato, gdzie runęło wskutek podmycia fundamentów 2,200 domów. Z pod gruzów zdołano wydobyć przeszło 200 trupów, a setki zwłok znajdują się jeszcze wśród ruin. Blisko 10,000 osób pozostaje bez dachu i chleba. Ludność amerykańska w sposób dotąd niepraktykowany przysłała w pomoc powodziom z Leon. Zebrano przeszło pół miliona franków, na które złożyli się mieszkańcy rzeczypospolitej bez różnicy stanów i przekonań.

× **Na wolności.** W menażerji w Solingen zdarzył się wypadek, który mógł pociągnąć za sobą opłakaną skutki. Oto wskutek nieuwagi dozorcę dwa lamparty wydobyły się z klatek i zaczęły spacerować na swobodzie. Widok wolnych towarzyszy podzielał ogromnie na inne zwierzęta: wszczął się tumult nieopisany, klatki trzeszczały, lada chwila należało spodziewać się katastrofy. Służba menażerji zbierała się, aby zbiegów osadzić napowrót w klatce, niepodobna było jednak przystąpić do rozjuszonych zwierząt. Wreszcie jeden z lampartów schwycił małpę, uśmiercił ją w jednej chwili i rozpozwał nęczę. Widząc to lampart drugi, pozazdrościł towarzyszowi łupu i rozpoczął z nim walkę zaciętą. Okoliczność ta dała dopiero sposobność do zamknięcia obu stron waleczących za kraty.

× **Roztargniony.** *Keiner w kawiarni do gości:* Co dla pana?—Nic.—Z lodem czy bez?...

— Dziś, w pierwszym dniu ciągnięcia 1-ej klasy 151-ej loterji klasycznej, główne wygrane padły, jak następuje: nr. 16,861 wygrał rs. 10,000 u kolektora Lenka w Warszawie, nr. 567 rs. 4,000 u kolektora Winiarskiego w Warszawie, nr. 15,619 rs. 2,000 i nr. 7,701 rs. 500 u kolektorki Jaworskiej w Lublinie.

— Znalezione przez p. M. R. marki Instytutu wód mineralnych są do odebrania w kantorze naszego pisma.

Nekrologja.

† Ś. p. Stanisław Mikutowicz, oficer b. wojsk polskich, obywatel ziemski, po długich cierpieniach, opatrzony św. sakramentami, w dniu 5 sierpnia 1888-go roku zakończył życie, przeżywszy lat 76. Pozostali w głębokim smutku syn, córki, zięć i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 8-ym sierpnia r. b., to jest we środę, o godzinie 11-iej zrana, w górnym kościele św. Krzyża, a następnie na wyprawienie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski.

Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3—2328

† Ś. p. Stefan Ciocierski, obywatel gubernji grodzieńskiej, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, rozstał się z tym światem dnia 6-go sierpnia 1888 roku, o córki swojej w Magnuszewie. O czym pogrążeni w żalu dzieci i zięćowie zmarłego, zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych. —831—

† W dniu 9-ym sierpnia, jako w dzień imienia ś. p. Romana Wierzchlejskiego, odbędzie się wotywa żałobna w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, o godzinie 8-iej zrana. 2—2297—

Klęska.

Nie ulega już wątpliwości, iż kraj nasz dotknęła nowa, olbrzymia klęska, czyniąca powszechne spustoszenia w całorocznej pracy rolnika.

Rozmiary jednak twierdzić można, iż ostatnia nawałnica zdziesiątkowała zbiory pszenicy, żyta, owsa, jęczmienia, kartofli, iż grozi ogólnem w kraju ubóstwem, a może nawet w niektórych okolicach i... głodem.

Takie przynajmniej echa prawdziwie biobowej skargi nadchodzą z listów naszych korespondentów. Co począć?...

Wprawdzie w takiej właśnie chwili krytycznej zapadły dwie uchwały rządowe—co do dostaw na potrzeby armji i co do zaliczeń na zboże, transportowane kolejami, z których pierwszą skreśliłmy wczoraj, tekst drugiej zaś podajemy dziś na inen

miejsu, środki te jednak, bezwątpienia dobro rolnictwa na celu mające, oddziaływać mogą na dłuższą metę i naglej potrzebie chwili zadość uczynić nie są w stanie.

Obliczone one zostały na stosunki normalne, w stosunkach tych mogą odegrać wpływową, dobroczynną rolę, ale dla zażegnania katastrofy obecnej lekarstwa nie podadzą.

Dzisiaj skutecznych środków szukać należy gdzie indziej...

Na teraz wstrzymujemy się od wyliczania ich szeregu, przypominamy tylko nagłą potrzebę zawiązania towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń ziemniopłodów przy Towarzystwie kredytowym ziemskim.

Projekt to nie nowy, lecz jakoś zapomniany...

Oby klęska obecna wyprowadziła go na porządek dzienny i posłużyła za argument do rychłego urzędywania.

*

Chrzęstów 3-go sierpnia.

W okolicach: Myszkowa, Żarek, Lelowa, Przyrowa, Koniecpola i w innych miejscowościach gubernji piotrkowskiej, a po części i kieleckiej, o godzinie 6-iej po południu wszczęła się gwałtowna burza, połączona z gradem, dochodzącym do wielkości kurzego jaja, i szalonym huraganem.

Drzewa powywracane i połamane przez wieher, z ziemią zrównane niesprzątnięte zboża i jarzyny, palące się budynki, oraz wezbranie wód—oto obraz klęski.

Burza ta nietylko rolnikom wyrządziła niepowetowane szkody, ale i leśnicy odczuli jej srogość.

Lasy dóbr Żarki, Niegowa, Chrzęstów i Koniecpola huragan niemiłosiernie przetrzebił.

Grad wyrządził największe szkody w Żarkach, Niegowie, Lgotce, Tomieszowicach, Słezanach, Uleścu, Łysinach (mająt. hr. Ostr.), Daleszcu i Koniecpolu (mająt. hr. Potoc.).

W Chrzęstowie (mająt. hr. Potoc.) spłonęła od pioruna do szczytu ogromnych rozmiarów stodoła, napełniona rzepakami, żytem itd. Szkody w samym Chrzęstowie wynoszą do 15,000 rs.

W Słezanach jednemu z chłopów, Wójcickiemu, piorun zabił sześć sztuk bydła rogatego, a pasterkę pozbawił mowy.

*

Radom 3-go sierpnia.

O skutkach burzy rozpisywać się nie będę, powiem tylko, że pola nasze i ogrody wyglądają, jakby po stratomaniu przez korpus nieprzyjacielski.

Straty więc w polach olbrzymie.

Również znaczne straty zrzędziły pioruny, które zabiły w okolicy kilku włościan, a mianowicie: Feliksa Muchę z Wołanowa, w chwili, gdy wracał z pola, Jana Grzywacza ze wsi Słubicy, w czasie sypania owsa dla koni, Romana Kaczyńskiego zaś zabił piorun w wiatraku we Wrzosie.

W okolicy było wiele pożarów od pioruna.

Wicher zerwał część dachu z kościoła w Pilczycy.

Komunikacja telegraficzna z Warszawą, Kielcami, Koźmicami i Opoczmem była przez czwartek po burzy środowiej przerwana.

*

Siedlce 4-go sierpnia.

Deszcze, padające tu od pięciu tygodni, zgotowały rolnictwu fatalną klęskę, wyręczyły bowiem gospodarzy w młóceniu zboża.

Burza czwartkowa zadała nam cios ostateczny: siana w polu zgnojone, pszenica i żyto przybite do ziemi, a dojrzałe zboża porastają.

Oto wierny obraz spustoszeń, zrzędzonych przez ostatnią nawałnicę.

Gdybyż to przynajmniej powiedzieć można tylko o tej lub owej miejscowości, ale, niestety, całe siedleckie żyje dziś w obawie o jutro, które jest bardzo niepewne.

Najpewniejszym jest głód!

*

Łomża 4-go sierpnia.

Pospieszam donieść wam o strasznej klęsce, jaka nawiedziła nas w d. 3 im b. m.

Kilkotygodniowe deszcze, na które narzekaliśmy, były tylko strażą przednią okropnej nawałnicy.

Mamże wam ją opisywać?

Nabierzcie wyobrażenia o niej po jej skutkach, a są one przerażające.

Zboże częścią przybite do ziemi i wskutek tego porastające, częścią zamulone lub uniesione przez wody, trawy i siano zniszczone, mosty porujnowane, dachy z domów pozrywane, wylew Narwi, niszczący łąki do reszty—oto obraz naszych pól i siano-kosów.

Czem inwentarz żywić będziemy, czem sami się posilimy, czem pola na wiosnę zasiejemy, Bogu tylko wiadomo!

Z klęski tej nie dźwigniemy się nawet w przeciągu lat pięciu.

K. M.

Z DZIENNIKÓW RUSSKICH.

Powracając do zjazdu cesarskiego, *Swiet* robi uwagę następującą:

„Niektóre gazety zapewniają, iż w czasie wizyty Wilhelma II-go w Petersburgu pomiędzy hr. Herbertem Bismarkiem a p. Giersem zawarty został układ, na mocy którego ma być wstrzymana walka ekonomiczna na zasadzie nowego traktatu handlowego. Nie wierzymy tym wieściom, chociaż weale nie dlatego, aby fakt sam stał w jakiegokolwiek sprzeczności z politycznym systemem niemieckiego kanclerza. Prawda, iż załagodzenie ekonomicznych nieporozumień Rosji z Niemcami nie jest możebnem bez zniesienia cel zbożowych. Ale ks. Bismark nie zajmuje się podobnemi błahostkami. Jest to polityk realny, dzienniki zaś jego mogą dziś dowodzić tego właśnie, co wczoraj było przez nie uznawane za bezpodstawne. Cała rzecz w tem, iż usunięcie zatargu ekonomicznego jest rzeczą zbyt poważną, aby mogło być dokonane w czasie krótkiego pobytu władcy Niemiec w Petersburgu. Nie należymy do bezwzględnych zwolenników systemu protekcyjnego. Sądymy jednak, iż wiele z tego, co było w ostatnich latach zrobione dla ochrony naszych kresów zachodnich od napływu produktów niemieckich, miało swoją zasadę i było pomyślane głęboko, bo ocaliło „kraj przywiślański” od zupełnego zniezczenia. Prasa niemiecka wielokrotnie dawała do zrozumienia, iż pierwszym krokiem do zawarcia pokoju ekonomicznego musiałaby być zmiana praw, dotyczących zakazu nabywania nieruchomości przez cudzoziemców w kraju zachodnim. Mamy nadzieję, iż prawa te pozostaną w swej sile. Widocznie urodzaje, jakich spodziewać się należy w Rosji, obok przewidywanych nieurodzajów w Niemczech, dały wiele do myślenia twórcom niemieckich cel zbożowych. Ale właśnie ta okoliczność, zmuszająca Niemców do kupowania naszego zboża, skłaniać powinna do nierobienia ustępstw pośpiesznych.”

Pod adresem Węgier *Petersb. wiedz.* piszą, co następuje:

„Prasa węgierska nabiera tak wielkiego rozmachu, iż ten prowadzi ją prosto do... głupstwa. Jedna przed drugą wymyślają gazety węgierskie przeróżne kombinacje i związki przeciwko nienawistnej dla nich Rosji. Wiedeńscy nasi korespondenci piszą nam np., iż szczególnym powodzeniem cieszą się dzienniki, wygłaszające swe kombinacje na rachunek Szwecji. Zdaje im się najzupełniej jasnym, iż wizyta w Petersburgu była tylko maską dla ukrycia istotnego celu: przyłączenia państw północnych do związku przeciwko „północnemu niedźwiedziowi”. Widocznie w spisku przeciwko Rosji mają wziąć udział wszyscy bez wyjątku; niechże więc węgry nie zapomną o księstwie Monaco, Rzeczypospolitej San Marino i t. d.”

Sprawy bułgarskie i związane z niemi zmiany panującego nie schodzą ze szpalt dzienników russkich. *Nowosti* piszą:

„Z różnych źródeł donoszą nam, iż stan rzeczy w Sofji zaostrzył się znacznie i że ks. Ferdynand zamierza niebawem kraj opuścić. W samej rzeczy, przesilenia ministerjalne ostatnich czasów dają wiele do myślenia. Niepopularność księcia, zatargi ministrów, najzupełniejsze wyczerpanie kasy państwa, wzmocnienie wpływu opozycji, głębokie niezadowolenie ogółu z podobnego stanu rzeczy—wszystko to kazało bezwątpienia przewidywać katastrofę. Jeżeli księżę ustąpi, należy się spodziewać, iż nietylko Bułgarja, ale i Europa odejdzie swobodnie. Nieugiętość Rosji, mająca swe źródło w poszanowaniu traktatów, odniesie zwycięstwo, a tym sposobem przyczyna nieporozumień i stan naprężenia zniknie zupełnie.”

Nowosti zaś znalazły już dla Koburga nowy tron:

„Co będzie robił księżę koburski po wyjeździe z Sofji? Co będzie robiła księżna Klementyna? Wszak eksksięciu panującemu nie będzie przyjemnem wstąpienie do honwedów w stopniu zwyczajnego porucznika. Otóż więc członkowie familji zdecydowali się na krok, do brze świadzący o ich przeczności: postanowili prosić króla belgijskiego, aby ustępującego z Bułgarji Koburga zrobić wice-królem afrykańskiego państwa Kongo i naczelnym wodzem nieistniejącej jeszcze, co prawda, armji kongoskiej.”

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO.”

Łwów 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. War.)—Sejm galicyjski zostanie zwołany dopiero w listopadzie.

Łwów 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kurj. W.)—Miasteczko Roźniatów zgorzało dzisiaj w przeważnej części.

Berlin 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Cesarz udaje się jutro na ćwiczenia artylerji do Jüterboku, pojutrze do Teglau.

Berlin 7-go sierpnia. (Tel. pr. Kur. War.)—Kirasjerzy pruscy otrzymali na próbę piki. Jeżeli próba powiedzie się, natenczas dragoni i huzary takie same piki otrzymają.

Berlin 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Bankierem dworskim ma być mianowany tajny radca Hansemann.

Berlin 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Według obliczeń dotychczasowych, podczas zeszłotygodniowej powodzi na Szlązku, wywołanej przez ulęwy, utonęło przeszło 50 ludzi.

Monachjum 7-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.)—W górach bawarskich spadły śniegi.

Kopenhaga 7-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.)—Król odjechał wczoraj wieczorem przez Lubekę do Wiesbadenu. (Aj. półn.)

Paryż 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Boulanger ma dzisiaj przyjąć delegację wyborców departamentu Somme, którzy ofiarują mu mandat poselski. Kandydatura jego w Charente Inférieure ma duże widoki.

Rzym 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. War.)—Rząd grecki uznał protektorat włoski nad Zulą. (Aj. półn.)

Rzym 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. War.)—Trwające na wyspie liparyskiej Vulcano od kilku dni wybuchy wulkaniczne zniszczyły wiele domów i plantacyj. Urzędnicy i żołnierze, którzy zamierzali wylądować na wyspie, celem niesienia ratunku nieszczęśliwym mieszkańcom, musieli cofnąć się, ponieważ wulkan wyrzuca ze swego łona olbrzymie do białości rozpalone bloki kamienne. Huk słychać ze znacznej odległości. Popiół pędzi aż do brzegów Sycylii. (Aj. półn.)

Ateńy 7-go sierpnia. (Tel. pryw. Kur. W.)—Odkryto tutaj wielką bandę fałszerzy biletów banku greckiego.

Berlin 7-go sierpnia, g. 2 m. 30. (T. p. K. W.)—Bilety banku russkiego 194.50 wczoraj 194.50.—Bilety banku russkiego na dostawę 194.75 (wczoraj 194.75).

GIEŁDA.

Warszawa 7-go sierpnia.

Krótki Berlin ofiarowano po 51.70, chciano płacić 51.50, a zapłacono 51.60, 51.57¹/₂, 51.55 i 51.50.

Inne niemieckie miasta bankowe z długim terminem robiono po 51.60, z krótkim zaś 51.42¹/₂.

Za Londyn krótki żądano 10.52, otrzymywano zaś 10.50¹/₂ i 10.50.

Paryż krótki robiono po 41.75, przy zaoftarowaniu po 41.80.

Wiedniem krótkim obracano po 85.35, żądając 85.55.

Za listy likwidacyjne chciano otrzymać 88.25 za duże i tyleż za małe odcinki. Osiągnięto 88.50 za kilkanaście tysięcy w sztukach po rs. 1,000, 88.40 za kilkanaście tysięcy w sztukach po rs. 500, 88.05 i 88 za kilka tysięcy w sztukach po rs. 250 i 87.95 za parę tysięcy w setkach.

Wschodnie pożyczki ofiarowano po 99.40 I i II em. i 99.25 III em.; wzięto kilkanaście tysięcy I em. po 99.12¹/₂.

Zabrano kilka pożyczek premjowych II em. po 251 i 251.25.

Kupiono kilkanaście tysięcy nowej pożyczki czteroprocentowej po 82.75, przy chęci osiągnięcia 83.

Listy zastawne ziemskie w zaoftarowaniu po 99.80 I ser. i po 98.80 cztery następne serje. Sprzedano kilkadziesiąt tysięcy I ser. po 99.50 i 99.60, oraz kilka tysięcy mieszanych listów i najmłodszej serji po 98.60 i 98.70.

Listy zastawne m. Warszawy w żądaniu po 99.50, 98, 97.50, 97.40 i 97.30, względnie do serji. Oddano kilka tysięcy III ser. po 97.10 i kilka tysięcy ostatniej serji po 97.

Oblig. kanalizacyjne m. Warszawy starano się umieścić po 93, nie znajdując odbiorców.

Listów zastawnych m. Łodzi ser. I szukano po 94.50, przy żądaniu 93.50 za II i 92.75 za III ser.

Dzisiaj notowano marki w gotowiznie po 52 kop., guldeny po 86 kop., a franki po 42¹/₄ kop.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych niezdecydowane.

W. O.

Targ Witkowskiego.

Dnia 7-go sierpnia 1888 roku.

Roboty w polu nie pozwalają jeszcze ciągle na większe dowozy, pomimo to usposobienie targu było nie wyrazne. Dopiero pod sam koniec zaczęto przystępować do interesów. Ceny przeważnie utrzymały się na wczorajszym poziomie.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Zboże i produkty. Gdańsk dnia 3-go sierpnia.—Pszemica krajowa jak i transito ogólnie poszukiwane i o 2 marki na tonnie wyżej niż wczoraj płacono. Krajową sprzedawano po 166 do 176 m., polską transito pstrą porośniętą ordynaryjną 120 f. 123 m. za tonnę, czyli 104 kop. za pud, czerwono przytęchłą 126 funt. 130 m., pstrą obciągniętą 127 f. 133 m. i 135 m. pstrą 126 funt. i 126—7 f. 142 m., jasno-pstrą 123—4 i 124 f. 140 m., 127—8 f. 145 m., czyli 122 kop. za pud; russka trans. miękka czerwona 128—9 f. 135 marek za tonnę.

Komitet Towarzystwa osad rolnych i przytulców rzemieślniczych podaje do wiadomości, że przyjęte zostały do grona członków honorowych Towarzystwa następujące osoby: Zjednane przez członków komitetu i zarządu: pp. Alberti Otton, Bąkowski Antoni, Bogdanow Iwan, Borchart Apolinary, Chyliczkowski Tytus, Ciechanowski Bronisław, Czajkowski Józef, Dzierżogowski Stanisław, Ejger Juljusz, Górdziakowska Teresa, Górski Ignacy, Gumowski Józef, Jastrzębski Ignacy, Jende Antonina, Jeżewski Aleksander, Kapustiański Mikołaj, Konitz Henryk, Koskowski Bolesław, Kozłowski Teofil, Kulczycki Stanisław, Lechowski Jan, Leszczyński Stanisław, Lutyński Władysław, Mądorski Jan, Mejer Kazimierz, Miklaszewski Ildefons, Moliński Nikodem, Piasecki Maurycy, Podbielski Alojzy, Radziszewski Ksawery, Radwański Antoni, Rozen Szymon, Rudzka Leonja, Rutkowska Ludwika, Rydzkowski Franciszek, Rzeszotarski Antoni, Sachocki Konrad, Siedlewski-Karsze Aleksander, Stepiński Feliks, Stepińska Wirginja, Sulikowski Karol, Szadkowski Wawrzyniec, Thieme Stefan, Walchowski Andrzej, Warszawski Aleksander, Wyganowski Wojciech, Zawadzki Michał, Zawistowski Bolesław.

Przez członków korespondentów: pp. Adolfa Wentzla z powiatu błońskiego, Kuczyński Franciszek; Bronisława Zielińskiego z pow. sochaczewskiego, Lasocki J.; Eustachego Czarnowskiego z pow. łęczyckiego, Weil D.; Stefana Kozłowskiego z pow. jędrzejowskiego, Tymowski Ludwik J. X.; Andrzeja Deskur z pow. pinczowskiego, Dembiński Ludwik; Ildefonsa Miklaszewskiego z pow. będzińskiego, Hirschberg Paul, Romański Mikołaj, Stejanowski Władysław, urzędnicy i oficjaliści drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej ze stacji Żąbkowice; Jana Gurbkiego z miasta Płocka, Siedlecki Nikodem; Antoniego Ostrowskiego z powiatu przasnyskiego, Duczymiński Ludwik; Jozefa Rościszewskiego z powiatu rypińskiego, Przeradzki Leonard; Ludwika Lipskiego z powiatu kozienickiego, Lenkiewicz Sobiesław; Myślakowski Ignacy, Jks., baron Rojsky Czesław; Antoniego Bąkowskiego z powiatu końskiego, Engeman Edmund, Kornitow Aleksander, Pniewska Helena, Smirnow Konstanty; Aleksandra Karszo-Siedleńskiego z pow. opoczyńskiego, Lubodziecki Ludwik; Michała Sobolewskiego z powiatu augustowskiego, Żagiel Ignacy ksiądz.

BIURO INFORMACYJNE O NĘDZY WYJĄKOWEJ

sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej. Tamka № 35.—Posiedzenie dnia 19-go lipca 1888 r.

Table with 4 columns: № domu, Ulica, Nazwisko lub initiale, U W A G I. Lists names and addresses of people in need of assistance.

Od lecznicy przy ulicy Długiej Nr 21.

Dr Otuszewski po powrocie z zagranicy rozpoczął przyjęcie chorych w lecznicy z cierpieniami wewnętrznymi (specjalnie płuc, jamy noso-gardzielowej i krani) od 1—2 codziennie. 2318

Dr D. Landau powrócił z zagranicy i przyjmuje w swym gabinecie dentystycznym od 10 do 5. Krakowskie-Przedmieście nr 71.

Dr BONDY wrócił do Warszawy

2147 Kob. lekarz-dentysta Olga Scholten, Zgoda nr 4 parter, zęby sztuczne od rs. 1 i wyżej.

STOLARZ Władysław Prantl, Nowogrodzka Nr 13. (2300)

Karety, Powozy, OMNIBUSY SPACEROWE Karetki i Faetony jednokonne

po bardzo przystępnych cenach, wynajmuje kantor plac Warecki nr 10 w WARSZAWIE

oraz karety żółte jednokonne z galerjami, na wszystkie koleje w Warszawie po rs. 1 i omnibusy żółte parokonne z galerjami na rzeczy po rs. 2

Potrzebna jest nauczycielka z patentem i wyższą muzyką na stację drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Interesantki zgłaszać się zechcą ulica Niecała nr 1, mieszkania 26. 2331

Zakład pogrzebowy Felczyńskiego, Nowy Świat 50, załatwia pogrzeby, ekshumacje, sprzedaje trumny, żaloby kompletne najtaniej. (2199)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 7-go sierpnia 1888 r.

Table with 3 columns: W eks le, qd, Płac. Lists exchange rates for various currencies and commodities.

Wartość kuponu

(po potrąceniu podatku skarbowego). Od Listów zast. ziemskich 5% kop. 59⁴ Od Listów zast. m. Warszawy kop. 166³ Od Listów zast. m. Łodzi kop. 126⁷ Od Listów likwidacyjnych kop. 69⁷ Od Obligów m. Warszawy 150⁴

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 6-go sierpnia 1888 r.

Table with 4 columns: Item, Pud, Korzec, Kopie je k. Lists market prices for various goods like wheat, rye, and oil.

CENA OKOWITY

z dnia 30-go lipca 1888 r. Hurt. skład. wiadr. 78% 845—848 20% Pojed. szynk. 857—860 Cena Warsz. Tow. Gorzel. na bież. tydzień wiadro 100% rs. 10 kop. 60.

Wyszedł z druku

PRZEWODNIK

statystyczno-informacyjny 1260r

fabryk i zakładów przemysłowych z dołączeniem inseratów, przez S. Jeziorańskiego i Z. Połujńskiego.

Zeszyt I-szy, —cena 20 kop. SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI GEBETHNERA I WOLFFA.

OGŁOSZENIE.

Komisja Budownicza, zawiadująca budowaniem Koszar w mieście Ostrołęce, gubernji Łomżyńskiej, podaje niniejszem do wiadomości, iż w Kancelarji Komisji, mieszczącej się na placu Koszarowym, odbywał się będzie licytacja na dostawę 900 sążni sześciennych grubych kamieni brukowych.

- 1. Licytacja będzie miała miejsce głośna i przez opieczętowane deklaracje. 2. Licytacja takowa dopełniona zostanie w dniu 2 (14) Sierpnia roku bieżącego 1888, o godzinie 12-iej w połud. Po upływie tego terminu przyjmowane nie będą ani podania o przyjęcie udziału w licytacji głośnej, ani też deklaracje opieczętowane. 3. Deklaracje opieczętowane ułożone być powinny podług wzoru przez Komisję ustanowionego, który na żądanie może być wydanym interesantowi. 4. Warunki szczegółowe są do przejrzania każdodziennie w Kancelarji Komisji. 5. Niezależnie od tego, kondycje przesłane być mogą każdemu życzącemu dostawę wymienioną przyjąć na siebie. 1235r

WYPRZEDAŻ

Obieć Papierowych (Resztek)

do 10 rol o 50%, do 20 rol o 25%

niżej cen praktykowanych, w Składzie obieć, cerat i rolet pod firmą

W. Muszewski,

Długa 40, wprost Hotelu Polskiego.

Woda Mineralna naturalna przeczyszczająca, źródła

Franciszka Józefa

w Budapeszcie. Według zdania powag medycznych, działa rzeczywiście skutecznie, łagodnie i bez wszelkich złych następstw.

Polecana jako woda przeczyszczająca, nie zawierająca w swoim składzie szkodliwych dla zdrowia części. Dostać ją można wszędzie. Dla normalnego użycia dosyć pół szklanki dziennie. 1089R

Dyrekcja w Budapeszcie.

Obicia Papierowe

od najtańszych do najdroższych, CERATY wszelkiego rodzaju, ROLETY do okien, GZEMSY do firanek, CHODNIKI jutowe i kokosowe, polecają po cenach NIZKICH

L. LUBELSKI i S-ka, Marszałkowska Nr 142.

W szkole Realnej 6-klasowej przyw. J. Pankiewicza, przy ulicy Złotej Nr 30, zapis uczniów dawnych, jakoteż egzamina nowo wstępujących kandydatów rozpocznie się 4 (16) Sierpnia i odbywać się będzie codziennie prócz dni świątecznych i niedzielnych, od godziny 10-iej zrana do 2-iej po południu. Egzamina po-wakacyjne warunkowo promowanych uczniów, rozpoczyna się 8 (20) Sierpnia. Otwarcie rocznego biegu nauk nastąpi 15 (27) Sierpnia. 1076

Patentowana Maszynka do wyrabiania Guzików.

Niezbędna dla wszystkich krawcowych, krawców, fabrykantów powozów, siodlarzy, tapicerów i dekoratorów.

Najnowsza, prosta i nadzwyczaj praktyczna maszynka, za pomocą której każdy z łatwością może wyrabiać guziki z każdego materiału.

!! Mocniejsze i tańsze od kupnych gotowych guzików!!

Table with 2 columns: Item, Price. Lists prices for various types of buttons and machine parts.

Dla handlujących zwykły rabat.

Skład i sprzedaż Maszynek i dodatków do nich: u S Bernszteina, u Franciszka Giunter, i w PETERSBURGU u Franciszka Giunter, Sadowaja № 12. 1114R

Wielki
MEDAL
Srebrny.

Warszawa
1885.

F. ŁAPIŃSKI.

Główny Hurtowy i Detaliczny Handel
Węgla z różnych kopalń i z kopalni „Jan,” oraz
Drzewa opałowego, od lat 23 egzystujący w War-
szawie.

Kantor Główny, ulica Jerozolimka Nr 63, — Telefonu Nr 386.
Skład Główny, ulica Okopowa Nr 2, — Telefonu Nr 402.
W Dąbrowie Kopalnia „Jan.”
Ceny niskie, odstawa natychmiastowa.
Składom Węgla, Fabrykom, Cegielniom i nabywającym
w większych partjach na całoroczne dostawy, odstępuję umó-
wiony procent. 9r

F. Łapiński.

SZKOŁA

filologiczna IV-klasowa z kursem nauk progimnazjalnym, pensjonatem **Florjana Łagowskiego** (Smolna Nr 14), zawiadamia osoby interesowane, że zapis uczniów rozpocznie się d. 8 (20) sierpnia, zaś kurs nauk 20 Sierpnia (1 Września) r. b. 1094

Izabella Smolikowska,
Przełożona Pensji Żeńskiej 6-klasowej zawiadamia Szanownych Rodziców i Opiekunów, że zapis po-wakacyjny uczenia na rok szkolny 1888/9, rozpocznie się **dnia 25-go Sierpnia.** Egzamin nowo wstępujących odbędzie się dnia 1-go Września w godzinach od 5-ej do 8-ej po południu. 1268R

Syndyk tymczasowy masy upadłości Daniela Dawidziona,
stosownie do art. 512 Kod. Handl. niniejszem zawiadamia wierzycieli wzmiankowanej masy, że Sąd Handlowy w Warszawie wyrokiem z d. 26 Czerwca (7 Lipca) 1888 r. wyznaczył nowy ostateczny miesięczny termin, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, dla sprawdzenia przez wierzycieli masy ich wierzytelności i że Sędzia Komisarz wyznaczył następujące terminy: 28 Lipca (9 Sierpnia) 1 (13) Sierpnia i 26 Sierpnia (7 Września) r. b., o godzinie 11-ej przed południem, dla stawienia się wierzycieli przed Sędzią Komisarzem i Syndykiem w Wydziale upadłości Sądu Handlowego w Warszawie, przy ulicy Długiej № 7, przedstawienia dowodów stwierdzających ich wierzytelności i sprawdzenia takowych.
Warszawa, d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1888 r. 1272 R
Leon Matecki, adw. przys.

KUPNO JAJ

konserwowanych w wapnie. — Większe partie jaj konserwowanych w wapnie (Kalk-Eier), kupuje jedno z większych przedsiębiorstw zamorskich amerykańskich, lub też przyjmuje sposobem komisowym na sprzedaż. Firmy zdolne i mogące podjąć się dostawy, zechcą oferty swoje składać: G. H. Stege, Wien, Hotel Monopol. Referencje na zawołanie. Jeżeli warunki odpowiedzą, p. Stege gotów jest zgłosić się osobiście dla lepszego porozumienia się. 1267r

Poszukuje się kupna
APTEKI

z obrotem 3,000—4,000 rubli rocznie, w miejscowości niezbyt odległej od kolei. Życzący sprzedać, zechcą porozumieć się listownie. Ul. Leopoldyna № 33, K. Jusewicz. 1096

Dla jednej ze znaczących firm
angielskich, poszukuje się
AGENTA

do sprzedaży gumy arabskiej, szeralaku oraz gumy tragantowej. Łaskawe oferty uprasza się adresować pod lit. C. B. 100, poste-restante, Łódź. 1265r

PRACOWNIA 1093
SUKIEN I OKRYĆ DAMSKICH
pod firmą „**Ada**”
oraz specjalna Fabryka modeli na Jersey'e. — Aleja Jerozolimka № 80.

Licytacja

urządzenia sklepu odbędzie się w składach firmy **K. Cybulski,** przy placu Teatralnym, w d. 28 Lipca (9 Sierpnia) r. b., o godzinie 7 po południu. Obejrzeć można codziennie od godz. 9-ej rano i od 6 po południu. 1092

WAŻNA WIADOMOŚĆ

dla fabrykantów szuwaksu, składów aptecznych. Nowo powstała fabryka **Puszek blaszanych do szuwaksu i proszku perskiego,** również wszelkich innych opakowań blaszanych, ofiaruje swoje wyroby po bardzo umiarkowanych cenach. Ulica Pokorna № 3, w Warszawie. 1079

Korepetytor ukończywszy gimnazjum, pragnie wyjechać na prowincję na cały rok, dla przygotowania do szkół. Adres: D-rowsa Brudzińska, w Radomiu. 1713

Kaucjonowane biuro nauczycielek, bon i Krzadów dóbr J. Łuczyńskiego, Krakowskie-Przedmieście 1717

WEKSEL ciągniemy

przez firmę **M. Steinmetz w Paryżu,** na **Ludwika Rosenzweig w Warszawie** i przez tegoż akceptowany na sumę **Trs. 391.50,** płatny dnia 4 Sierpnia 1888, nadesłany do zrealizowania **Domowi Handlowemu W. Kremky & Comp.,** został **ZGUBIONY** przez inkasenta.
Podaje się do publicznej wiadomości, iż rzeczony akcept zapłacony został za oddzielnym kwitem i nie posiada odtąd żadnej wartości. 1269R

PENSJA ŻEŃSKA
SABINY TEGAZZO,
Długa Nr 11, 1145r

zawiadamia Szanownych rodziców, że zapis nowo-wstępujących uczennic przychodnich i pensjonarek, rozpoczyna się od 1-go Sierpnia, od godz. 11-ej do 1-ej w południe. Tamże z upoważnienia władzy przyjmującej się uczennice uczęszczające do gimnazjum.

COPAHON

APTEKA
K. LEROWSKIEGO
133 Marszałkowska 133
Z pozwolenia Departamentu
Medycznego wyrobienia
COPAHON
niezawodny przeciw
Rzerzączce
Cena Rs. 1.

COPAHON

930R

Egzystująca od r. 1871-go
Fabryka Liści i Kwiatów
SZTUCZNYCH
oraz wszelkich przyborów do kwiatów
D. FLEISZERA,
przeniesioną została na tę samą
ulicę
Świętojerską Nr 28,
wprost b. Trybunału cywilnego, — wejście
z bramy na dole. 1011

Maszyny Powroźnicze 1263R

najkompletniejszej konstrukcji, do wyrobów przedmiotów powroźniczych wszelkiego rodzaju, oraz igły do maszyn powroźniczych, dostarcza po cenach najniższych. **Hugo Günther, Chemnitz, Saksonja.**

Rajchman i Frensdler
Ogłoszenia do wszystkich
dzienników polski-
nach redakcyjnych.
Warszawa, Senatorska 18.

Subagentura w Wilnie, Major A. Kosmowski, Pirmoncki pereulok, dom własny.

HOTEL CENTRALNY w Krakowie, Plac Matejki, w pobliżu dworca. Nowo urządzone, wszelkie dogodności, komfort zagraniczny. Restauracja w miejscu. Ceny umiarkowane. Poleca się Szanownej Publiczności. 1054

Kaucjonowane biuro rekomenduje nauczycieli, guwernantki, bony, oficjalistów. Krak.-Przedmieście № 7. Dąbrowska. 14195

Naukę buchalterji listownie podług najnowszej, praktycznej metody wykłada **Dawison,** nauczyciel buchalterji. Ulica Dzielna № 27. 1504

FABRYKA TABACZNA

KOŁOBOWA I BOBROWA

w Petersburgu,

ma honor polecić Szanownej Publiczności dwa nowo-wypuszczone wyborowe gatunki papierosów zwijanych:

RIS (w białej bibułce), 10 szt. 6 kop.
KRÓLEWSKIE (w maisowej bibułce), 10 szt. 6 kop.

znajdujące się we wszystkich znaczniejszych magazynach tabacznym w Warszawie i na prowincji. 1189R

PROSZĘ PRZECZYTAĆ.

Najtańszy renomowany Zakład Malarski

Do cenach dotąd niepraktykowane **tanich,** wykonywa wszelkie Roboty Malarskie od najprostszyc do najwykwintniejszych. Malowanie fasad domów oleju, klejowo, wapienno, Szwedzko, z robotą murarską. — Fabryka Sztydów, z liter cynkowych nasadzanych, piśnianych na blasze, szkłe, drzewie i t. p., o połowę taniej od cen dotąd praktykowanych. Nie powodując się żadną blagą, a kontentując się małym zyskiem a częstszym, mam honor polecić się względem Szanownych Panów Interesantów, wymieniając niektóre ceny:

Za wyklejenie rolki obicia	po kop. 10.
Pomalowanie sufitu	od kop. 50.
" kuchni	od kop. 100.
" drzwi biało olejno	od kop. 50.
" okna	od kop. 40.
" podłogi olejno lakieć □ (kwadrat.)	od kop. 3.

nie mogąc wyszczególnić wszystkich cen, upraszam o łaskawe przekonanie się. Po takichże cenach wykonywam roboty i na prowincji. — Za trwałość i gustowne wykończenie gwarantuję.

E. RATOWSKI,
Nowy-Świat № 34, dom W. Bohte. 1273R

UWAGA. Summy za roboty wykonane, mogą być rozdzielone na raty.

Browary Parowe w Łodzi i w Turku

ROBERTA SCHNERRA,

powierzyły wyłączną sprzedaż swoich wyrobów
JÓZEFOWI BYTNEROWI, ulica Świętojerska Nr 16,
tam gdzie skład Piwa Czaplńskiego i Mazowieckiego.
Oprócz **PIWA WALDSCHLÖSSCHEN,** poleca także **Piwo Exportowe,**
Kulmbachskie, Porter i Piwo na sposób angielski.
Za wyrób z czystego siodu i chmielu, browar ręczy. 1263R

R. SCHNERR.

Nauka i wychowanie.
Adres binra nauczycielskiego Załęskiej, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 591

Biuro nauczycielskie Załęskiej, Mazowiecka 16. Paryżanka z patentem przybyła swoimi kosztem poszukuje miejsca. 15038

Bony francuskie żądają umieszczeń. Krakowskie-Przedmieście 7. Kantor nauczycielski. Dąbrowska. 15107

Biuro nauczycielskie Sikorskiej, Niecała 12, bpartner, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 1710

Francuzka muzykalna, instruatrice potrzebna. Tysiąc rubli. Krakowskie-Przedmieście 7. Biuro nauczyciel, Dąbrowska. 15070

Kaucjonowane biuro nauczycielek, bon i Krzadów dóbr J. Łuczyńskiego, Krakowskie-Przedmieście 1717

